

Sygn. akt III KK 56/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 272 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, odbytym w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 marca 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 8 września 2014 r.

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt. 4 k.k. umarza wobec M. K. postępowanie karne o czyn z art. 272 k.k.;

2. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 8 września 2014 r. M. K. został uznany za winnego popełnienia, w dniu 22 grudnia 2008 r., czynu określonego w art. 272 k.k. i skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby. Wyrok ten uprawomocnił się wobec jego niezaskarżenia przez żadną ze stron.

Obecnie, od powyższego wyroku kasację, na podstawie art. 521 k.p.k., wniósł Prokurator Generalny, zarzucając temu orzeczeniu „*rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania, polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora i skazaniu M.K. na uzgodnioną z nim karę pozbawienia wolności za czyn z art. 272 k.k. pomimo zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej, określonej w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., w postaci przedawnienia karalności czynu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.*”.

Podnosząc powyższe, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz umorzenie postępowania przeciwko M. K. o czyn z art. 272 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu pozwalającym na jej rozpoznanie w trybie art. 545 § 5 k.p.k.

Analiza akt sprawy z uwzględnieniem chronologii poszczególnych zdarzeń procesowych i skorelowanych z nimi decyzji procesowych prowadzi Sąd Najwyższy do takich wniosków, jakie zawarł w swej kasacji Prokurator Generalny.

Czyn przypisany M. K. został przez niego popełniony w dniu 22 grudnia 2008 r., natomiast dochodzenie w tej sprawie wszczęto dopiero w dniu 14 lutego 2014 r. (k. 18). Zagrożenie ustawowe czynu z art. 272 k.k. powoduje, że okres przedawnienia karalności określonego w nim przestępstwa wynosi 5 lat. Okres ten podlega wydłużeniu o kolejne 5 lat, płynących od zakończenia tego pierwszego okresu, jednak tylko wtedy, gdy w trakcie biegu tego okresu zostanie wszczęte postępowanie przeciwko osobie (art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 102 k.k.).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należało, iż karalność przestępstwa zarzuconego M. K. ustała z dniem 22 grudnia 2013 r., czyli nie dość, że przed wszczęciem przeciwko niemu postępowania *in personam*, ale nawet wręcz jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie.

Okoliczności tej nie dostrzegł ani prokurator, który wystąpił z opartym na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r., wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i

wymierzenie M. K. uzgodnionej z nim kary, ale również Sąd Rejonowy, który wydał wyrok zgodnie z tym wnioskiem, bez jego należytej kontroli.

W wyniku powyższego doszło do rażącego i mającego oczywisty wpływ na treść zaskarżonego wyroku, naruszenia przepisów prawa wskazanych w zarzucie skargi Prokuratora Generalnego, co skutkowało wydaniem niniejszego wyroku kasującego i umorzeniem wobec M. K. postępowania karnego na podstawie wskazanych w orzeczeniu przepisów.

kc